

ВОЕННОИНВАЛИД

Брой 7, юли 2015 г.

Година петнадесета

Месечно издание на Съюза на военноинвалидните кооперации в България

Работейки с нас, Вие помагаем хората, изгубили здравето си за Родината

БИЗНЕСЪТ ИЗСЛУША СЪЮЗА НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

На 4 юли 2015 г. се състоя среща между представители на родния бизнес и председателя на Съюза на военноинвалидните кооперации в България.

Председателят на Съюза запозна присъстващите със структурата на производствените единици на Съюза, инициативите, съветите в които участва и план-програмите, които е заложил в годишния си план. В условията на стагнираното производство и свития пазар, той изведе нуждите от съвместна работа в отделни проекти, както и възможностите, които има да бъде изградена взаимно полезна система в стопанския живот. Нормативните документи, програмите, както и позициите, които заема Съюзът, бяха оценени от бизнеса. За целта е необходимо изработването на програми в допирните точки. Залага се на човешкия ресурс и техническите възможности, които да извадят кооперации-

те от опасната зона, в която се намират част от тях.

Особено внимание бе обърнато и на това, което се прави за подрастващото поколение. Необходимостта при подредбата на социалния живот в страната, връзката родители - деца - училище - Родина. Нормата от чис-

то дарителски финансови инструменти, според ръководството на СВИКБ, не е най-добрата. Тя поражда възможности за злоупотреби и изместване на паричните потоци в частна полза, като по този начин крайните резултати са частични и разочароващи за самите дарители. Затова методиката се издига от координатора до поемане на дейностите във финансов аспект от самите донори, а организирането остава в СВИКБ.

Надяваме се за разширяване на организацията, съгласно устава на Съюза и издигане ролята му на по-сериозно ниво. Предстои подписване на общи декларации, свързани със задълженията на отделните страни.

ВИ

ОФИЦЕРИ ОТ СИГУРНОСТТА ЗА СЪДБАТА НА БЪЛГАРИЯ

Срещата се проведе в голямата зала на Българската академия на науките.
Снимка Димитър Бебенов

Всяко разделение между нас е дълбок грях, посочи в словото си вицепрезидентът Маргарита Попова. Форумът прие възвание, в което настоява единението на българското общество да бъде издигнато в ранг на национална кауза.

Национална среща на представители на българското офицерство, на научната и експертната общност, православното духовенство и симпатизанти, която се проведе в БАН, се обърна към елита на нацията със загриженост за състоянието на държавата ни. Във възванието на форума "Брод за България" единението на българското общество бе издигнато в ранг на национална кауза.

Идеята "Съмишленици за единение" е на група офицери от КООСО и Клуб "Сигурност", посочи в началото президентът на конфедерацията Лазар Мурджев. Това бе вто-

рият дискуссионен формат на форума "Брод за България", чиято тема бе "Българското офицерство и пътят на България. Приоритети за национално единение". Практически в него участваха представители на централните ръководства на почти всички военно-патриотични съюзи и неправителствени организации в сферата на отбраната и сигурността. Включиха се още вицепрезидентът Маргарита Попова, председателят на БАН академик Стефан Воденичаров, председателят на Комисията по отбрана в парламента генерал от резерва Михо Михов, епископ Тихон, офицери от Централното военно окръжие, дипломати и общественици.

Обявено бе, че част от "Брод за България" става визията на БАН "Духовно развитие на единната българска нация". Ние сме една от малкото страни в Европа, които не мислят какво ще стане с държавата им след 20-30 години, посочи академик Воденичаров. Според него, трябва да се започне от възпитанието и образованието и да се

възвърне духовното състояние на нацията ни. В своята визия БАН предлага и конкретни пътища за развиване на икономиката, селското стопанство и туризма. Тревожно е, подчерта академикът, че българската отбранителна индустрия от 20 години работи само за износ.

Всяко разделение между нас е дълбок грях, посочи в словото си вицепрезидентът Маргарита Попова. Има, подчерта тя, много да се работи, докато намерим брод за България. Според нея, ни трябва просветен и отговорен елит, който да е способен да дава пример чрез грижа за общото, а не за личното. Днес, продължи тя, е много важен въпросът за политическото лидерство. Няма ги, смята г-жа Попова, тези високо образовани и почтени лидери, които да подадат топла десница на младите хора, за да направим по-бързо и по-лесно една човешка общност и политики, основани на знания. Това е една от нейните каузи, които, по думите ѝ, преследва упорито, въпреки че се натъква много често на неразбиране или на negliжиране.

Притеснява ме още, продължи вицепрезидентът, неразбирането, че можем да вървим напред, забравяйки историята и истината за историческите факти, защото без памет няма как да наложим и справедливостта. Сбъркахме, каза още г-жа Попова, в подхода да живеем заедно, с еднакви права и отговорности. Трябва, смята тя, да поправим грешката си, защото бедите могат да бъдат непоправими.

Вицепрезидентът каза, че е

И ОТБРАНАТА БИЯТ ТРЕВОГА

минало доста време и политическият цинизъм вече се разпознава добре. "Сбъркахме в общуването помежду си. Плащаме много висока цена, за да се учим на мултикултурализъм. Но научихме ли се какво означава това или само похарчихме парите? Дадохме стотици хиляди, за да се обучаваме на интеркултурен диалог и компетентност. Ситуацията обаче говори, че не сме си научили урока като резултат на изхрачените пари".

"Притеснена съм, когато виждам какво се случва в различни точки на страната ни и това се negliжира", добави г-жа Попова. Тя засегна и темата за сигурността. "Сигурността няма да я направим като четем правни документи. В тях липсват фундаментални неща, защото се случва да бъдат правени от хора, които малко разбират от темата сигурност. Не желаят да се учат и понякога нямат капацитета и качествата да се научат. Трябва ни просветен елит, способен да дава личен пример, с пламенна грижа за обществото. Само така ще намерим брод. Иначе ще нагазим и няма да можем да излезем от дълбоката вода", подчерта г-жа Попова.

За актуализация на държавната политика за сигурност и на Стратегията за национална сигурност на основата на новите реалности, говори генерал-майор от резерва д-р Стоимен Стоименов. Според него е наложително провеждането на Стратегически преглед на системата за национална сигурност. Както и разработването на нов концептуален модел на системата за национална сигурност. И още от доклада на генерала: "В годините на прехода, съкратените от Въръжени-

те сили офицери, а това се отнася и за служителите от сектора за сигурност, бяха изолирани и натикани в "задния двор" на обществото. Това го направиха политиките от страх да не бъде застрашено тяхното лидерство и за богатяването и на гърба на народа. Мотивът лесно се намери - това са офицери от тоталитарната държава, учили в Русия, поради което не може да им се има доверие. Така офицерството, което има неоспорим принос за мирния и безкръвен преход от социализма към капитализма, беше оставено далеч от властта, от институциите и длъжностите, които правят политики и вземат управленски решения. По този начин държавата се лиши от потенциал и реална сила, която можеше да помогне на България да изглежда сега по друг начин".

Във възванието участниците в срещата определят състоянието на отбраната и сигурността като трагично. Изтъкват ролята на българското офицерство, като стожер на държавността, радетел и защитник на суверенитета

и териториалната цялост на Отечеството. Те призовават политическата класа да се покае пред собствения си народ за срива на държавата. Отправят апел към партиите и институциите за разум и отказ от конфронтация. Обръщат се за съпричастност към БПЦ и другите вероизповедания към национална кауза за единение. Очакват съпричастие от медиите, структурите на гражданското общество и бизнеса.

По-нататък усилията на форума ще бъдат насочени за утвърждаването му като фактор и средище за генериране на приоритети и възможности, за създаване на национална гражданска инициатива на българското войнство и родолюбивата общественост, наречена "Гражданско действие за единение - брод към единство и единодействия в името и благоденствието на българския народ".

Спирдон СПИРДОНОВ

ХАРТАТА НА ОСВО И БРОД ЗА БЪЛГАРИЯ

Слово на генерал-лейтенант от резерва Кирил ЦВЕТКОВ пред вицепрезидента, председателя на БАН, съмишленици и колеги

"Години вече повтаряме до втръсване познати неща и дори не се запитваме защо ги повтаряме усърдно. Ето и сега от трибуната звучат истини и неистини, повтаряме чужди думи и не желаем да вникваме в смисъла им. Били сме "Фронтowa държава"? Казал някой и ние веднага след него, за да обосновем с това искания за повече средства за отбрана. Фронтowa държава са всички държави по света. Целият свят е фронтowa държава, защото пипалата на сътворената не без нашите усилия и срещу нас Ислямска държава, обхващат целия свят. Западни Балкани! Кой е тогава в Източните Балкани. Само България ли? Но повтаряме и се съгласяваме с говорещите. Търсим брод? За кого търсим брод? За нас ли или за младите? Ако търсим за нас, няма да доживеем да го видим и да преминем по него. Ако е за младите, тогава къде са младите в залата? Следващия път, когато се съберем, би било добре да са повече в залата.

"Брод за България" е създадено като продължение на усилията ни за единение на нацията и устойчиво развитие на България, на опитите ни да намерим решение по прилагането на Хартата за общонационално единение, приета миналата година през декември. Време е да престанем с тези кръгли маси, семинари и конференции и да преминем към по-ефективни и постоянни форми на въздействие върху обществото. Приехме Хартата за общонационално единение, изпратихме я до всички институции, обявихме я по медиите и какво от това. Ня-

кой да си спомня какво приехме тогава и да знае докъде сме стигнали? Ако не се бие непрекъснато Камбаната за ново Българско възраждане, то няма да настъпи. Приемаме стоици стратегии, доктрини и какво от това. Нищо не се променя, всичко върви постарому. Време е да извадим главите си

Кирил Цветков

от пясъка и да погледнем по-широко на нещата. Стига сме броили само танкове, оръдия, бригади. Икономиката крета, народът живее зле, корупцията се шири навсякъде и изяжда всички опити за промяна. Какво имам в предвид?

За 5-6 години почти двойно нараснаха парите за здравеопазване, които отделя държавата, при положение, че около 1,5 млн., предимно млади хора са напуснали страната, но промяна няма. Закриваме общински болници, разкриваме двойно повече частни, в които няма място за средно-статистическия българин и нищо не се променя. Лъскавите коли и паяци-

те, които ни вдигат колите при паркиране са повече от линейките на Бърза помощ и по-ефективни. Многого пари, хвърляни за здраве, се изсмукват с високи цени на клиничните пътеки, с огромни понякога заплати на ръководните лица и известни специалисти, с повишаване на цените на лекарствата и здравните услуги. И 5, и 10% от БВП да хвърлим в здравеопазването пак положението няма да се промени. Младите лекари пак ще пицят, че никой не оценява усилията им, че години работят за специализации те си, без да получават нищо и ще мечтаят за 1500 лв. заплата, при десетките хиляди на техните ръководители, които доят държавата и гражданите и плачат, че не им стигат парите.

Същото е и в образованието. За кого работи тази система основно. За износ на висшисти и специалисти. Половината от завършващите висше образование напускат страната и системата и реализират похарчените за тях държавни и лични средства на ползу... други държави! В същото време близо третина от населението са неграмотни или слабо грамотни. Утре повечето ще са неграмотни и затова държавата е в упадък. Не може със слабограмотен народ да имаш бъдеще.

Същото е и в земеделието и животновъдството. Миларди потрошиха, народни и европейски пари и нищо. Цените растат, необяснимо защо за родната продукция, при най-ниски заплати в цяла Европа. И при положение че са им дадени пари по европейски програ-

- АРМИЯ, ДЪРЖАВА, НАРОД

ми и помощи. Как става това? Нали по-голямата част от цените са за заплащане на труда на работниците? Ако може тук някой да обясни този феномен на родното селско стопанство? Налице са само палатите и скъпите коли, с които се фукат и бодат очите на гражданите и съселяните си.

Или да разгледаме приходите в бюджета? Кой внася парите в държавата. Изводът е пак -гражданите на тази страна, чрез данъци, такси, ДДС, които изсмукват половината от доходите им и с останалата половина трябва да живеят. За последните 15 години приходите от корпоративен данък не са мръднали. Даже в последните години са спаднали от 14 на 9% в бюджета. Затова не стигат парите, защото няма работеща реална икономика. И бизнесът се е залепил за държавата и чака поръчки, проекти. И тези проблеми трябва да обсъждаме, а не само политическото противопоставяне, международната обстановка, отбрана и сигурност, от които никой в тази държава не се интересува.

Единствено средствата за отбрана вече 15 години с малки изключения за година-две все стоят около един милиард. Подскочат малко нагоре, но следва решение да се намалят с 30-40% и отново почва гонитбата да достигне милиард и нещо. И сега пак няма единство в мисленето. Прие се от другата година да има известно увеличение и към 2018 г. средствата за отбрана да достигнат 1,5% от БВП, но в Конвергентната програма за тази година е забито 1% от БВП. Кое е вярното и кой определя правилата на играта в тази държава? А около Европа и около нас ври и кипи. Ни-

кога Европа не е била така близо до нов конфликт. Всички са разтревожени от това, но ние не.

Забравяме вековната истина, че всичко което се прави в една държава е за по-голяма сигурност на държавата и нейните граждани. За по-голяма сигурност, в това число и за отбрана.

Здрави хора, означава по-добър и здрав личен състав за армията. По-образовани хора означава по-качествен личен състав. По-добра икономика означава и по-добро въоръжение и техника. За какво ни е супермодерна техника, високи отбранителни технологии, киберзащитни системи, ако няма интелигентен, подготвен и здрав персонал, който да ги използва. Всичко е свързано в един общ възел и не може да се лишиш от едното за сметка на другото. Ако днес направиш наклон към една страна, следващия път трябва да наклониш на другата, за да има равновесие в системата, наречена държава. Не може да изливаш купища пари само в едно направление, защото ще нарушиш устойчивостта на системата. А връщането назад е по-трудно, отколкото движението напред, защото съпротивителните сили стават по-големи. Вече 25 години ни дърпат тези сили назад.

Нацията ни е в опасност. Нужно е единение. Никакви стратегии и доктрини няма да помогнат, ако нацията не е единна.

И така тези най-общи съждения ни принудиха да приемем Хартата за общонационално единение и да вземем решение да подготвим един балансиран Проект на Национална доктрина. Убеден съм, че няма да бъде приет от никой и неговата съдба ще бъде както на другите про-

екти, но може да служи като основа на бъдещите ни дискусии в "Брод за България". А сега да разгледаме светата триада, триединството Армия - Държава - Народ.

Ние сме православна страна и за нас Троицата, Триединството е свещено. Ние вярваме, че в основата са Бог, Син и Светия дух, които са едно цяло и не може да предпочетеш едното и да нарушиш Триединството. И по тая логика непрекъснато измисляме и прилагаме триадите. Едно време беше Бог - Цар - Родина и под това знаме направихме величавия и трагичен опит, напук на великите сили, да обединим всички земи, населени с българи в една държава. Естествено, че никой няма да ни позволи страна, равна на една Германия в сърцето на Балканите и да тропаме по вратите на Истанбул, ама нали все пак имахме куража да опитаме. Платихме с две национални катастрофи и малко отгоре куража си, но поне има с какво да се гордеем и да вдигаме паметници.

Старите хора, пак вярвайки в Светата триада, разправяха че Кметът, Попът и Даскалът са най-важните хора в селото и като вържеш попа, ще ти е мирно селото. Сега по селата почти няма попове, всичките са в големите манастири и църквите в големите градове, където се живее по-добре, а в малките села са като кметските намесници, обслужващи няколко села. Така че няма кого да вържеш и пак селата не са мирни. Така е и с лекарите, с даскалите, с аптеките и с полицаите. Нищо че имаме най-много полицаи на 10 хиляди души население.

Продължава в следващия брой

СМУЩАВАЩО Е, ЧЕ В НАШЕТО ОБЩЕСТВО

Живеем несигурна държава, казва в доклад генерал-майор от резерва д-р Стоимен Стоименов

С голямо разочарование и неудовлетворение констатираме, че 11 години след приемането ни в НАТО и 8 години след пълноправното членство в ЕС, живеем в несигурна държава. Не е ли нормално за една демокрация по проблемите на отбраната и сигурността, във връзка с украинската криза, да се вземе мнението на суверена, като се проведе национален референдум.

Тъжно е, че днес, 25 години след промяната на политическата система, говорим за разединение, политическа конфронтация и противопоставяне в българското общество, за несъстоятелна се реформа в сектора за сигурност, за това, че живеем в несигурна държава - все въпроси, които трябваше отдавна да са решени в интерес на суверена - българския народ, на неговата сигурност и благоденствие.

Без ни най-малко да омаловажаваме и подценяваме постигнатото в трансформирането на наследената от тоталитарната държава система за национална сигурност (СНС), трябва да констатираме, че редица области и въпроси на сектора за сигурност все още не са приведени в състояние на адекватност на изискванията на демократичната държава-членка на НАТО и ЕС, каквато е България.

Причините за това са комплексни. Те са от обективен и субективен характер.

Ние започнахме реформата в сектора за сигурност в първите години на прехода без да имаме държавна политика в тази област. Действахме по си-

Стоимен Стоименов

лата на емоцията. Хаосът беше пълен. Решенията не се вземаха в София. Някои от посланиците на Великите сили се разпореждаха у нас като господари. Изходните положения на реформата в областта на отбраната и сигурността се наложиха от нелегитимен орган, какъвто беше "кръглата маса". Те бяха за времето си неизбежни, но в същото време конюнктурни и компромисни. Най-радикални бяха реформите на Въоръжените сили. Армията, след поредица от съкращения и трансформации, бе доведена до състояние да не може да изпълнява конституционните си задължения. Силно се понижи нейната боеспособност и бойна готовност. Под натиск отвън нарязвахме най-мощните си оръжия и ликвидирахме ракетните войски, нещо, което ни даваше сигурност и самочувствие като държава. Тежък удар понесоха специалните служби. Подцениха се секторните политики за сигурност. Разруши се отбранителната ни промишленост. Занемари се научно-изследовател-

ската и развойна дейност. В редица случаи пролича безсилието на държавните институции да действат в условия на стихийни бедствия и кризисни ситуации. Стигна се до пробив в системата за национална сигурност, какъвто беше терористичният акт край Сарафово. Взривовете във военни заводи, бази и складове за боеприпаси станаха постоянен спътник на нашето развитие.

Картината към днешна дата става още по-мрачна, ако към трупаните през годините проблемите във функционирането и управлението на системата за национална сигурност прибавим новите предизвикателства, рискове и заплахи, произтичащи от динамичната и бързопроменяща се геостратегическа среда за сигурност.

Ние сме заобиколени от горещи точки и огнища на напрежение. В Украйна и Близкия изток се водят войни и се пролива човешка кръв. Не е пресилено да говорим за Арабска пролет в Република Македония. Гърция е пред фалит. Ислямизират се страни от Западните Балкани. Работи се за създаване на Велика Албания. В Черно море зачестиха гостуванията и ученията на бойни кораби на НАТО и САЩ, а над тях прелитат руски изстребители. Има тенденция за трайно влошаване на обстановката в Черноморския регион. Води се информационна война, готви се и хибридна война. В САЩ и Русия не изключват възможността в даден момент да използват ядрено оръжие. Прогнозира се в близките 15-20 години напрежението в международ-

НЯМА ЕДИННО ВИЖДАНЕ ЗА ВОЙНАТА И МИРА

ните отношения да се запази, в това число и да се стигне до мащабен военен конфликт.

При тази тревожна обстановка е смущаващо, че в нашето общество няма единно виждане по въпроса за войната и мира. Доказателство за тази констатация е оценката за събитията около Украйна и особено по мерките, които трябва да се вземат за защита на националната сигурност.

Ето три въпроса, по които нацията и политическите сили са дълбоко разединени:

1. Да има или да няма у нас бази на НАТО и САЩ, техни войски, американски тежки оръжия и ракети с наземно базиране, координационни и комуникационни елементи на Алианса.

2. Ако се стигне до война срещу Русия, да участват ли наши войски в състава на НАТО в бойни действия срещу руските въоръжени сили.

3. Определеният статут на България за "Прифронтна държава" спрямо Русия, разполагането на сили и средства на НАТО и САЩ води ли до повишаване на националната ни сигурност, или напротив - това ще има за резултат несигурност поради насочване на руските стратегически оръжия срещу България.

И втори кръг от по-частни, но актуални въпроси, по които има противопоставяне:

1. Да се увеличи ли до два процентът от БВП, който се заделя за отбраната на страната.

2. Да се изпращат ли български контингенти на международни мисии и чии интереси те там защитават - наши или на чужди държави.

3. Да се закрие ли Комисия-

та по досиетата.

4. Да се възстанови ли наборната военна служба.

5. Една или две разузнавателни служби да имаме и може ли политик да оглавява деполитизираното военно разузнаване.

И тук, говорейки за войната и мира, може да бъде поставен един основателен въпрос - не е ли нормално за една демокрация по очертаните проблеми на отбраната и сигурността, във връзка с украинската криза, да се вземе мнението на суверена, като се проведе национален референдум.

Наред с външните, налице са и сериозни предизвикателства за сигурността от вътрешен характер. Очаква се нова бежанска вълна, а доизграждането на 60 километровата преградна стена на границата с Турция все не започва. Налице е етническо напрежение. След Нов път във Видин, след Катуница, дойде ред на Гърмен и на Орландовци. Заговори се за "гърменизация" на политическия живот. Битовата престъпност взема застрашителни размери. Демографската криза, кризата в здравеопазването и образованието понижават ефективното функциониране на СНС.

С голямо разочарование и неудовлетворение констатираме, че 11 години след приемането ни в НАТО и 8 години след пълноправното членство в ЕС, живеем в несигурна държава. България е разграден двор. България е буре с барут. Хората имат чувството, че са изоставени от държавата и властта и се самоорганизират за защита на своя живот, домове, имоти, реколта, бизнес.

Но има и нещо още по-лошо,

а то е, както твърдят някои учени, че България вече е стигнала дъното и не може да се оттласне от него. Разклатени са устоите на българската държавност. Застрашено е самото съществуване на българската нация. За четвърт век около 2 милиона български граждани са напуснали страната. България се обезкървява и обезлюдява.

За каква защита на националната сигурност говорим, когато вместо единение и изход от ситуацията, наблюдаваме на приливи и отливи остра политическа конфронтация и противоборство. Огънят на конфронтацията гори с пълна сила. Той трови атмосферата в обществото. Трупа се омраза, подхранва се чувството за мъст. Националното помирение е мираж. Упорито се прокарват и поддържат различни разделителни линии. Делим се на русофили и американофили, на палачи и жертви на тоталитарния режим и на възродителния процес, на доносници на ДС и на добри хора с чисти досиета, делим се и по етнически принцип. В резултат на това деление станахме свидетели на организирани протести и контрапротести, в това число и на служители от силовия сектор.

Дели ни дори историята и паметниците на културата. Това го видяхме наскоро при откриването на паметника на Цар Самуил и при избора на български филм на столетието. Съзнателно или несъзнателно във водовъртежа на противопоставянето се възпитават и въвличат и децата.

Продължава в следващия брой

“Военно издателство” ЕООД
София
ул. “Иван Вазов” № 12

тел.: 02 980 41 86; 02 987 80 92;
02 988 07 26
Книжарница: 02 980 27 91
факс: 02 980 27 79; 02 988 07 26
e-mail: vi_books@abv.bg
www.vi-books.com

ВОЕННОИНВАЛИД Издава СЪЮЗЪТ НА ВОЕННОИНВАЛИДНИТЕ КООПЕРАЦИИ В БЪЛГАРИЯ

Редакционна колегия:
Главен редактор Борис Николов
Редактори Даниела Тронкова,
Красен Бучков

Адрес на редакцията:
гр. Перник 2300, ПК 36
Пл. "Св. Иван Рилски", Синдикален дом, ет. 7, офис 705
Тел. / факс: 076 / 60 48 74
GSM: 0879/ 54 42 21

E-mail: svik_pk@mail.bg

Печат "Нюзпринт" - ЕООД
ISSN: 1312 - 9066